

Tjugosjätte söndagen under året 2021

”Om ändå hela Guds folk vore profeter! Om Herren ändå ville låta sin ande komma över dem alla!” (4 Mos 11:29). Denna fromma önskan möter oss redan i Fjärde Moseboken. I hela det gamla förbundet har profeterna en oersättlig roll för att påminna Guds folk om deras kallelse: att leva i trons lydnad mot sin Gud, i rättfärdighet och barmhärtighet. Samtidigt riskerar detta folk ständigt att avfalla till avgudadyrkan och ett liv i orättfärdighet. ”Ni har levt i lyx och överflöd här på jorden. Ni har gött er på slaktdagen” (Jak 5:5), skriver aposteln Jakob, för också i det nya förbundet finnas samma grundfrestelse att överge den sanne Guden och dyrka mammon och leva i själviskhet och synd. ”Ni har dömt, ni har dödat den rättfärdige” (Jak 5:6).

Ändå vet vi att vi genom dopet tillhör Guds heliga folk av kungar, profeter och präster. Som döpta har vi alla del av det allmänna prästadömet, som gör att vi får lova och upphöja Gud och hålla hans helig lag och bud. Vi har fått den helige Ande som gåva, som en ingjuten kraft och inre kompass, som skall leda oss till ett heligt liv i rättfärdighet och barmhärtighet. Vi har alla en profetisk kallelse: att peka vidare och leda vidare till Jesus Kristus som visar oss genom sitt evangelium hur vi skall leva här på jorden. Vi skall vara den surdeg, det salt som genomsyrar och sältar världen med evangeliets sanning och kärlekens eld som ett motgift mot allt vad ondska, synd, orätt och förtryck heter.

”Ty allt skall saltas med eld. Salt är bra att ha. Men om saltet förlorar sin sälta, hur skall vi få det salt igen? Bevara er sälta och håll fred med varandra” (Mark 9:49-50). Jesus påminner oss om vår profetiska kallelse: att vara salt i en ljum och likgiltig värld, att vara som en kärlekens och rättfärdighetens eld i en iskall värld, där orätt och lögn ofta råder. Som Guds heliga folk måste vi ständigt både omvända oss själva och hjälpa andra att omvända sig till ett rättfärdigt liv. Vi får göra Jesu kärlek synlig, tydlig och märkbar genom ord och handling. Det sker inte bara i de stora och genomgripande händelserna utan det börjar ofta i vårt lilla, men ändå viktiga vardagsliv. ”Den som ger en bägare vatten att dricka därför att ni tillhör Kristus, sannerligen, hans skall inte gå miste om sin lön” (Mark 9:41), säger Jesus, eftersom han vet att vi kan locka fram det bästa i de människor vi möter, om vi själva lever som hans lärjungar, som medlemmar av hans heliga folk.

Den heliga Teresa av Avila – eller av Jesus - berättar att hon varje dag bad för en fattig mulåsnedrivare, som en gång gett henne en bägare vatten under en av hennes resor på stekande helt högslätten i Kastilien. Dessa små gester av godhet och omtänksamhet kan förvandla hela vår mänskliga existens. Om vi i all ödmjukhet vill förändra vårt liv och på sikt bidra till omvändelse och förnyelse i vår församling och i vårt samhälle, ja, i hela världen, får vi börja i det lilla, i de små

tingen. En annan Teresa, av Lisieux - eller av Jesusbarnet – talar om ”den lilla vägen”. I vardagens små händelser, i vårt eget lilla liv kan vi försöka gestalta evangeliets stora budskap och översätta Jesu kärleksbud till handling. Bara detta lilla kan ha en profetisk innebörd och på sikt förändra vår närmiljö: att sätta de andras behov i centrum i stället för våra egna önsknings; att tala vackert och fint om andra i stället för att förtala; att ge och dela med oss och inte samla på oss för egen del.

Det kan bli mycket spännande och fruktbart att försöka förändra och förvandla sin vardag på detta sätt; i familjen, på jobbet och bland kompisarna. Det stora måste börja i det lilla. I börens tystnad får vi inspiration till att säga det rätta och sanna, till att handla i rättfärdighet och barmhärtighet. När vi blir tysta och försöker lyssna till Guds tilltal, som ofta är så diskret försynt, lär vi oss att göra det som är rätt och sant. Genom börens tillitsfulla relation till Jesus Kristus kan vi bli honom allt mer lika. Den helige Ande verkar djupt inom oss för att ständigt föra oss tillbaka till Jesus och göra oss allt mer uppmärksamma på hans närvaro, på hans ord, på hans vilja.

I dagens evangelium påminner Jesus oss om hur lätt det annars är att bli förledd av frestelser och hamna i synd. Han använder ordet ”förleda” fyra gånger. Både utifrån och inifrån hotas vi av förledas, alltså att ledas in på fel väg. Vi måste bli mer förankrade i vår tro och hörsamhet mot Jesus och hans bud. Vårt hjärta är ett slagfält säger kyrkofäderna. Vi har fått Andens gåvor, hans kraft och dynamik, för att vi skall kunna motstå och besegra frestarens försök att förleda oss och leda oss bort från evangeliet. Därför är det livsviktigt att vi alltid blir kvar i börens ständiga relation till Jesus och lever vårt vanliga liv, djupt förenade med honom, i tro, hopp och kärlek.

”Helga oss i sanningen, ditt ord är sanning” (Joh 17:17), sjöng vi i hallelujaversen. Jesus vill helga oss genom sin sanning. Genom hans ord får vi veta vad som är sant och rätt och vad som är lögn och falskt. Vår profetiska uppgift som kristna är att leva av denna sanning och att sprida den, förkunna den, förklara den. Så många människor är förvirrade och okunniga om sanningen. Ja, en del vill inte veta av sanningen som sådan. Man förnekar att det finns en objektiv sanning som gäller alla, alltid och överallt. Därför är det vår profetiska kallelse som Jesu lärjungar att peka på honom som i själv är ”Vägen, Sanningen och Livet”. Det är bara han som kan visa oss hur vi skall leva i sanningen och bli kvar på sanningens väg över allt och alltid. Går vi i hans sällskap på denna väg, får vi lita på att vi en gång skall få se Gud sådan han är och glädja oss över detta för alltid. Den största kärlekstjänst vi kan visa vår nästa är att hjälpa henne att upptäcka Jesus som redan väntar på henne – liksom på varje människa.